

[Skytte.]

omfattede flere områder. Havde forliget ene drejet sig om ejendomsskatter, havde det radikale venstre absolut ikke været med. Vi var nemlig og vi er — lad det være et svar til hr. H. C. Toft — godt tilfreds med princippet i det forslag, som nu midlertidigt er taget af bordet. Vi er nemlig tilhængere af kommunernes selvbestemmelsesret, når det gælder at fastsætte grundskyldpromillen.

Der er her noget, som er ganske mærkeligt at tænke på. Vi havde før kommunesammenlægningerne ca. 1.300 kommuner her i landet; efter sammenlægningerne bliver det jo et betydelig mindre antal, men i de 1.300 kommuner gætter jeg på — og det er mere end gættei — at der er såkaldt borgerligt flertal imellem 1.000 og 1.100 af dem, og i dette store antal er det altså venstre og de konservative, der tilsammen bestemmer, hvordan skatteligningen skal være, hvordan grundskyldpromillerne skal fastsættes. Det var jo en udpræget tillids-erklæring til landets kommunalbestyrelser, når regeringen foreslog og det radikale venstre tiltrådte — der er nogen, der siger omvendt, men det er for mig underordnet — at fremtidig skulle kommunerne have ret til at fastsætte grundskyldpromillerne, som de ville.

Jeg må altså bekende fra denne talerstol, at jeg forstår ikke den mistillid, de konservative og venstre har til deres egne kommunalrådsmedlemmer. Jeg mener i og for sig, at det er en ganske naturlig ting, at kommunalrådenes medlemmer, der kender de lokale forhold, og som er vant til at gøre ret og skel — for det gør jo kommunalrådsmedlemmer i al almindelighed — ud fra deres kendskab til deres indbyggeres skatteevne fastsætter et ligningsgrundlag i kommunen, som de finder rigtigt. Jeg ved vel, at man kan sige, at der kan blive misbrug. Men hvad er misbrug? Det er vist meget svært at definere, og medlemmerne både fra venstre og de konservative ved — i hvert fald ved venstre det, og jeg går ud fra, at de andre også ved det — at vi er parat til at overveje, om man kunne lave en ankeinstans, der kunne tage sig af eventuelle misbrug; misbrug kan jo både være at udskrive for meget og for lidt i faste skatter i en kommune. Jeg mener altså,

at der i de første lovforslag lå en tillids-erklæring til kommunalbestyrelserne, og jeg forstår stadig væk ikke, at venstre og de konservative ikke har den tillid til kommunalbestyrelserne, men den må jo mangle, siden de ikke går ind for tanken.

Lad mig så endelig sige, og det kan godt være i relation til det, hr. H. C. Toft sagde, at efter at jeg nu har læst de konservatives ændringsforslag — det er jo min pligt, for jeg skal tage stilling til dem, og jeg har ikke svært ved at stemme imod dem, lad mig tilføje det — forstår jeg — og er det ikke rigtigt? — at man i landkommunerne i det år, vi kommer ind i, skal udskrive i kroner og øre det samme beløb i faste skatter som i fjor. Sådan læser jeg forslagene. Hvis det er rigtigt, vil jeg gerne tilføje, at i forhold til de forslag, jeg er gået ind for, hvorefter det er kommunerne, der selv må fastsætte promillerne, så kan der i mange tilfælde blive tale om en ringere ordning for landets grundejere og landmænd. Det kunne jo nemlig være, at kommunalrådene havde tænkt på at ville sætte promillen ned, for det er jo nemlig sagen, at når man må vælge frit, så kan man både sætte ned og sætte op. Jeg tvivler altså ikke på, at man lokalt ville gøre det, der var rigtigt her — med de enkelte undtagelser, som altid bekræfter reglen.

Lad mig tilføje, at jeg betragter det som en af de fordele, der bliver stående, at det fremtidig er kommunerne, der alene praktisk taget udskriver faste skatter. Det mener jeg er et godt princip, og det ændres jo ikke ved det forlig, der her er indgået. Vi betragter det som en god og rimelig ordning, at det også i fremtiden er kommunalbestyrelserne, der skal udskrive de faste skatter.

Nu er jo så nyordningen af faste skatter udsat et år, og jeg har vistnok sagt så tydeligt, jeg kunne, at det betyder for os kun en udsættelse. Vor principielle indstilling er den samme, vort udgangspunkt til de forhandlinger, der skal føres nu, er også det samme, og hvis de konservative stiller sig, som de gør i dag, så vil de også i fremtiden få den samme indflydelse som i dag; så kan de selv bedømme, hvor meget de regner den til. Jeg tror nok, at dér, hvor de konservative vil have mest nytte af det standpunkt, bliver ved det, der skal ske i